

PARLAMENT DE CATALUNYA

Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa

Proposta de Resolució núm. 1

El Parlament de Catalunya, davant el fet que el President de la Generalitat ha plantejat la dissolució anticipada del Parlament, i que aquesta legislatura no ha arribat a la meitat del mandat, acorda:

- a) Reprovar la gestió global del Govern d'Artur Mas per les conseqüències negatives de les seves polítiques, en aquest 21 mesos per a les persones, el territori i l'autogovern, i per l'incompliment evident dels objectius definits com a prioritaris en el debat d'investidura, del 20 de desembre de 2010.
- b) Reprovar el Govern pel fracàs de les seves polítiques i dels vuit eixos descrits en el discurs d'investidura: Economia, empresa i ocupació; Educació; Sanitat; Polítiques socials i família; Seguretat; Política territorial i sostenibilitat; Administracions; i la Nació.

Proposta de Resolució núm. 2

El Parlament de Catalunya constata el fracàs de les polítiques en l'eix d'Economia, empresa i ocupació.

El Govern ha fracassat en les polítiques de retallades, ja que l'economia ha entrat en recessió, la demanda interna ha davallat, augmentant la població aturada sense que el dèficit i el deute s'hagi reduït.

El Govern ha fracassat amb l'objectiu de reduir a la meitat l'atur. L'atur ha crescut en 300 persones cada dia: ara el 22,16% de la població activa. La gestió del Govern ha portat al 50% d'atur pels joves i afecta més les dones. El govern ha estat una màquina de destrucció d'ocupació en la indústria, els serveis i la funció pública, per la seva aposta per l'austeritat, per no fomentar la demanda interna, pel suport a la contrareforma fiscal i per no canviar en model productiu.

Els ERO s'han disparat un 59%, s'han reduït els recursos a les polítiques actives d'ocupació, s'han incrementat un 21,88% les morts per accident laboral i les

malalties professionals. El Departament ha acumulat una reducció pressupostària del 28'7% entre el 2010 i el 2012.

Fracàs de les polítiques per a canviar el model productiu i activar l'economia productiva, per la no potenciació del sector industrial, l'economia verda i les energies renovables. El Govern s'ha carregat la Llei de política industrial i el Consell de política industrial, cap Pla de política industrial, s'han reduït els recursos en I+D i nefasta política de Clúster.

Fracàs de les polítiques d'agricultura, ramaderia, pesca, alimentació i medi natural, què no han millorat la renda agrària dels productors, perdent una part del finançament europeu i estatal adreçat a millorar les explotacions i les condicions de vida al medi rural i no apostant per la protecció del sol agrícola com condició indispensable per aconseguir la sobirania i la seguretat alimentària en una Catalunya lliure de transgènics .

Constata el fracàs de les polítiques de medi natural què des d'una visió mercantilista i utilitarista de la natura només han donat resposta als interessos particulars, i no a l'interès general de protecció de la biodiversitat i dels entorns naturals, sense plans de gestió forestal, de les zones ZEPA o dels Parcs Naturals i altres espais protegits,

Proposta de Resolució núm. 3.

El Parlament de Catalunya constata el fracàs de les polítiques de l'eix d'Educació i Universitats

El Departament d'Ensenyament ha fracassat en el seu propòsit de reduir el fracàs escolar però també en garantir un model educatiu de qualitat pel país. Avui el sistema és més desigual i excloent que fa dos anys i per tant també té menys qualitat.

Perquè la reducció del pressupost d'Educació de la Generalitat en un 14% en tan sols dos anys ha precipitat tot un seguit de mesures impulsades pel Departament d'Ensenyament que estan posant en perill el model d'escola pública catalana que hem assolit amb tant d'esforç.

Perquè el Departament ha aprofitat la davallada d'ingressos per aturar la construcció de nous centres educatius públics i encara més greu, per tancar escoles públiques, en alguns casos de forma immediata i en altres impeding la seva viabilitat de futur a través de no oferir nova matrícula de P3. Ho ha fet al·legant motius demogràfics, sovint construïts després que la decisió ja estès presa, provocant una cronificació de situacions de precarietat o barracons, una irreparable pèrdua de places públiques i eliminant projectes pedagògics que

responen a una necessitat d'atenció educativa i que compten amb la satisfacció de les famílies.

Perquè la retallada de plantilles de professorat han fet iniciar el curs amb 50.000 alumnes més però 3.000 mestres menys, fet que sumat a l'eliminació de la sisena hora, al retard de les substitucions, a l'augment de les ràtios a les aules i a la disminució de professionals en els centres (vetlladores, mediadors...) i d'equips de serveis educatius, acaba afectant el bon funcionament dels centres i impeding el desenvolupament ordinari de moltes classes i condemnant a una part de l'alumnat a no poder seguir amb normalitat els seus ensenyaments.

Perquè l'oferta pública de tots els ensenyaments es va reduint, des del 0-3 fins a la formació d'adults, sent especialment greu en la Formació professional on no hi ha places suficients per cobrir la demanda.

Perquè la manca de finançament de les escoles bressols municipals que atenen una etapa educativa clau en la formació dels nostres ciutadans i ciutadanes i a les escoles municipals de música i de dansa que posen a l'abast del conjunt de la ciutadania els aprenentatges artístics històricament preservats a les elits culturals i econòmiques del país, suposen un model que expulsa d'aquests ensenyaments als alumnes amb dificultats socioeconòmiques.

Perquè la manca de suport econòmic de la Generalitat als plans educatius d'entorn i a d'altres programes d'èxit, de cohesió social i de lluita contra l'absentisme i la reducció de les aules d'acollida i les unitats de suport a l'Educació Especial (USEE) posen en greu perill l'escola inclusiva, per a totes i tots els alumnes i afecten dramàticament la cohesió social del país.

Perquè la manca de lleialtat amb els ajuntaments, trencant consensos i acords construïts des de fa anys, representen un retrocés substancial en el reconeixement de la coresponsabilitat municipal en l'escolarització: les polítiques de reequilibri dels alumnes amb necessitats educatives específiques, els convenis de coresponsabilitat i les zones educatives, les Oficines Municipals d'Escolarització i les Taules Mixtes d'Escolarització.

Perquè el fre a la creació i a l'impuls dels institut-escola com a centres públics que afavoreixen la continuïtat i la coherència del projecte educatiu és una clara evidència de la voluntat de minvar la qualitat de l'oferta pública.

Perquè la insuficiència i retard en el pagament de les beques menjador i les mancances en el transport i el menjador escolar, particularment en nuclis de població allunyats o en zones rurals o la desaparició del finançament de les activitats de les AMPES: socialització i reutilització de llibres, activitats

extraescolars... suposa una afectació més greu de les retallades en les persones més vulnerables.

I perquè consegüentment, la separació de la xarxa d'escola pública i d'escola concertada, amb horaris lectius diferenciats i la no recuperació de la sisena hora a les escoles públiques de Primària dificulta la igualtat d'oportunitats de tots els nens i nenes del país.

En l'àmbit universitari el Govern impulsant un seguit de mesures que impliquen reduccions de les plantilles de les universitats, modificacions de la durada de la jornada laboral ordinària i reduccions de drets laborals que afecten al PDI i al PAS de les universitats catalanes, mesures que són inèdites que vulnereu l'autonomia universitària . Així com l'increment de les taxes universitàries dificultant l'accés a les universitats de les classes populars. I fórmules de governança de les universitats que limiten la participació de la comunitat universitària i la democràcia. Unes mesures que incideixen negativament en la qualitat del sistema universitari català.

Proposta de Resolució núm. 4.

El Parlament de Catalunya constata el fracàs de les polítiques de l'eix de Sanitat

El Parlament de Catalunya constata el fracàs d'unes polítiques sanitàries que han representat la reducció de la qualitat assistencial, amb el tancament de llits i quiròfans, provocant l'increment de les llistes d'espera quirúrgiques i diagnòstiques; la precarització i degradació de les condicions de treball del personal i la pèrdua de llocs de treball del sector sanitari; la introducció de l'euro per recepta i la pèrdua d'equitat i d'accessibilitat amb la reducció dels horaris d'urgències.

I totes aquestes mesures sense diàleg ni acord amb els representants dels treballadors, els professionals sanitaris o els ajuntaments.

Proposta de Resolució núm. 5

El Parlament de Catalunya constata el fracàs de les polítiques de l'eix de Polítiques socials i família

Lluny de prioritzar el nivell de benestar social assolit entre els anys 2006–2011 la inversió social a partir de l'any 2011 ha patit un greu retrocés per efecte de les mesures de contenció pressupostària i de reducció del dèficit aplicades pel Govern, constant el fracàs del Govern en les polítiques d'infància, família, autonomia personal, joves i gent gran.

Respecte a les ajudes per fill a càrrec han eliminat la universalitat i les han limitat a rendes inferiors a 14.000€ anuals per unitat familiar, amb l'afegit que acumulen un endarreriment des de l'any 2010 en el pagament de les mateixes.

Les darreres modificacions legislatives entorn la renda mínima d'inserció estableixen nous requisits i criteris per accedir a la prestació eliminen la seva universalitat i el caràcter de dret reconegut per Llei des de l'any 1997, sense oferir cap alternativa a canvi davant la manca d'ingressos, abocant persones i famílies al llindar de l'exclusió. Especialment preocupant és l'increment de la pobresa infantil que ha passat del 17% al 24% i on els recursos per fer-hi front també s'han reduït amb escreix (beques menjador, serveis d'acollida, ajut davant desnonaments...).

El Govern malgrat esmentar que les entitats socials serien la clau per al desenvolupament de les polítiques socials, aquestes estan patint la pitjor situació de crisi amb acomiadaments i tancaments a causa dels impagaments dels concerts socials del passat mes de juliol.

El Govern ha estat incapaç de dur a terme l'objectiu d'una nova llei d'autonomia personal catalana, un sector amb un gran potencial de creació d'ocupació, és més per primera vegada el nombre de persones amb dependència que reben ajudes disminueix.

Tampoc ha estat capaç de mantenir el compromís amb els centres especials de treball en allò relatiu a les subvencions del cost salarial per cada lloc de treball.

Els recursos per a la plena emancipació dels joves com habitatge i formació han disminuït i l'atur ha incrementat del 40% al 51%.

Proposta de Resolució núm. 6

El Parlament de Catalunya constata el fracàs de les polítiques de l'eix de seguretat

Fracàs de les polítiques de Seguretat, ja que mentre el President de la Generalitat en el debat d'investidura va afirmar que "una política efectiva de

seguretat és aquella que assoleix els seus efectius sense ser notícia permanent” la mala gestió del Departament d’Interior, incapaç de dialogar amb els moviments socials de protesta, ha generat notícies negatives d’abast mundial en casos com el desallotjament de Plaça Catalunya (2011), concentració davant el Parlament (2011) o la vaga general del 2012. Tanmateix no s’han assolit els objectius de millora de la seguretat com ho demostra la situació creada a les zones rurals en les que el Govern ha optat per reconèixer per primera vegada des del franquisme els sometents enlloc de dotar de més efectius aquestes zones; o les retallades al Cos de bombers enlloc de “dotar-lo dels mitjans necessaris” com es va comprometre el President, coincidint amb un increment més que preocupant de les hectàrees forestals cremades aquest any; o el fracàs de l’objectiu anunciat pel President de “reduir la sinistralitat a les carreteres” com ho demostra l’increment de persones mortes i ferides greus durant aquest any.

Proposta de Resolució núm. 7

El Parlament de Catalunya constata el fracàs de les polítiques de l’eix de Política territorial i sostenibilitat

El govern ha fracassat en l’aplicació pràctica i en l’actualització dels instruments de planificació, de gestió i dotació dels recursos necessaris per preservar i recuperar el territori i els recursos naturals, en especial els recursos hídrics, els nostres rius –Ebre, Llobregat, Ter, Gaià...–, i els aqüífers contaminats; els nostres espais d’interès naturals i els nostres boscos; per millorar la recollida selectiva, la reducció i la recuperació dels residus urbans i industrials; per combatre el canvi climàtic i reduir la contaminació que afecten la salut pública i són una amenaça pel futur del país i, en fi, ha fracassat en el foment de les energies renovables, de l’estalvi i l’eficiència energètica, amb la pèrdua d’oportunitats d’ocupació i d’innovació que unes polítiques actives en aquests àmbits haguessin generat.

Constata també que el govern no ha complert cap dels seus compromisos de millorar les condicions de vida dels barris, dels pobles i de les ciutats de Catalunya, ni de facilitar l’accés a l’habitatge als sectors més necessitats, especialment els joves i les persones afectades per desnonaments; ha paralytitzat la llei de barris i no ha donat prioritat al transport públic i en especial al ferrocarril.

Proposta de Resolució núm. 8

El Parlament de Catalunya constata el fracàs de les polítiques de l'eix d'Administracions

El fracàs en les polítiques de la funció pública es concreta amb una clara incapacitat de negociar i arribar acords amb els representants sindicals les mesures a dur a terme per racionalitzar l'administració pública que ha provocat una pèrdua de qualitat dels serveis públics i una notable degradació de les condicions de treball.

L'objectiu del Govern ha estat reduir la despesa pública a la funció pública, sense cap projecte motivat, ni cap descripció i anàlisi de les estructures administratives i de serveis l'Administració de la Generalitat, ni de l'impacte que ocasionaria la seva aplicació en els serveis públics.

La reforma de l'administració pública el Govern l'ha estat desenvolupant de facto, amb les lleis Òmnibus, destruint ocupació pública, reduint els serveis i privatitzant empreses públiques i serveis.

Fracàs per la manca d'atenció al món local, concretada en el no pagament dels deutes amb els ajuntaments, la retallada d'aportacions econòmiques als serveis municipals, la no aplicació de la Llei de Barris, i el fracàs que suposa la finalització de la legislatura sense haver portat al Parlament els projectes de llei de Governos locals i de finançament local.

Per la nul·la activitat de la Comissió Bilateral Generalitat-Estat que havia de ser, segons el President de la Generalitat, la màxima expressió de la bilateralitat. Per la no aprovació de la llei de consultes populars no referendàries i pel desmantellament premeditat del Memorial Democràtic.